

Rævejagt

"Løb ræv, du vil ikke ønske at vi fanger dig."

Åh Gud, det var mig som var ræven.

Det var en stor ære at blive inviteret til baronessens årlige rævejagt. Jeg ankom tidligt og blev vist ned til staldene. Baronessen tog imod med et smil, hun gav mig et let slag i ansigtet så jeg snublede. To andre ladies knælede hos mig. Kvikt befriede de mig for mine klæder. Da jeg var nøgen trak de mig på benene igen.

Baronessen sagde: "Løb ræv, du vil ikke ønske at vi fanger dig."

Åh Gud, det var mig som var ræven. Jeg løb i femten minutter før jeg stakåndet skiftede til almindelig gang. Jeg søgte mod skovens mørkeste del. Efter en halv time følte jeg mig sikker. Efter en time havde jeg nået skovens anden side. Hvad nu? Krydse det åbne land eller blive i skoven? Jeg valgte skoven. Tålmodighed, tænkte jeg, så ville de give op.

Jeg hørte hundene. Adskillige hestekvinder kom nærmere fra begge sider. Jeg løb til venstre mod en kvinde der var stået af hesten. Hun kastede sin bola efter mig. Dens remme og sten omfavnede mine ankler og slog mig til jorden. Jeg prøvede at kravle,

men hendes støvle i ryggen tog pusten fra mig. Jeg kunne ikke bevæge mig. Hun bandt en lædersnøre om mine genitalier, besteg sin hest og førte mig ud af skoven. De øvrige kvinder gratulerede hende med fangsten.

De bandt mine ankler og håndled til fire heste så min krop hævede sig fra jorden.

Lædersnøren om mine kønsdele var bundet til min betvingers sadel. Hun steg op. Med et råb og et piskesmæld satte hun hesten i galop hvilket havde den ønskede effekt nemlig at skille mig fra mine kønsdele.

Hun har dem stadig. Som hun senere fortalte mig: Vi kunne have taget dem med det samme, men det ville ikke have været nær så morsomt, vel?